

SLOVENSKI NAROD.

"Slovenski Narod" velja:

v Ljubljani na dom dostavljen	K 24—	v upravitelju prejemam:	K 22—
celo leto	12—	celo leto	11—
pol leta	6—	pol leta	5—
četr leta	2—	četr leta	550
na mesec	190	na mesec	

Dopisi naj se frankirajo. Rokopisi se ne vračajo.

Uradništvo: Knaflova ulica št. 5, (v pritličju levo), telefonski št. 34.

Insercijski vrstni dan zvezek izvenomski modelje in pravilnik.

Insercijski veljajo: petostopna peti vrsta za enkrat po 14 vin, za dvakrat po 12 vin, za trikrat ali večkrat po 10 vin. Pri večjih insercijskih po dogovoru. Upravitelju naj se pošljajo naročnine, reklamacije, insercijski itd. to je administrativne stvari.

Ponovljeno Slovenski velja 10 vinarjev.

Na pismena naročila brez istodobne vposlatave naročnine se ne ozira.

Narodna tiskarna telefonski št. 85.

"Slovenski Narod" velja po pošti:

za Avstro-Ogrsko:	K 25—	za Nemčijo:	K 28—
celo leto	13—	celo leto	13—
pol leta	6—	za Ameriko in vse druge dežele:	650
četr leta	2—	celo leto	230
na mesec		celo leto	K 30—

Vprašanjem glede insercijskih naj se priloži za odgovor dopisnici ali znaka Uradništvo: Knaflova ulica št. 5, (spodaj, dvorišče levo), telefonski št. 35

Izjemno stanje v Ljubljani.

Pod tem naslovom je priobčela socijalno - demokratična »Arbeiter Zeitung« članek, v katerem med drugim piše:

»Dekret o Hribarjevi nepotrditvi je datiran z dne 6. avgusta. Deželni predsednik baron Schwarz si je dal dočasno, predino ga je občinskega svetu izročil. Očividno naj bi ostal 18. avgust »nemoten«. Pri kranjski dež. vladi se je čisto pravilno sodilo, da bo razglasile nepotrditve napravila vtrški, a se čez to so videli strahove ali pa so jih hoteli videti, kakor sploh pogumnost ni najmočnejša stran barona Schwarz, kar kažejo vedne orovniške koncentracije in policijske prepovedi.

Mladobaronizirani deželní predsednik očitno hrepeni dobiti si nimbus jako važne osebnosti in se poslužuje v ta namen najstarejših policijskih praktik. Tej ambiciji se je zavaličiti, da se zgodi vse mogoče, da bi se predstavila Ljubljana kot nevarna tla in mali slovenski narod kot narod hudičevskih veleizdajalev. Kravni izid septembriških dni 1908 je največ posledica te fikeje in ko so ti dogodki zapadli pozabi in so se Ljubljanečanje zopet popolnoma uredili s fejkajo, so morala ujetna sredstva dokazovati nadčloveško odgovornost kranjskega dež. predsednika.

Samo iz te častilakomnosti barona Schwarza si je tolmačiti Hribarjevo nepotrditev. Odstavljeni župan je opravil svoje mesto že petkrat zapored.

»Arbeiter Zeitung« karakterizuje potem Hribarja seveda tako, kakor ga sodijo socijalni demokrat, da je namreč nacionalističen buržoa, pravi pa izrečeno, da je bil vedno črno - rumen Avstrijanec in da bi ga moralna avstrijska vlada smatrala kot predstiriranega za ljubljanskega župana. Potem nadaljuje »Arbeiter Zeitung«:

»Poročilo o njegovi zadnji izvolitvi, ki je je baron Schwarz na Dunaj poslal, in ki je imelo tendenco, vnovzročiti nepotrditev, se mora torej s stališča vlade imenovati grobo

nerodnost. Ali baron Schwarz je uprav korifeja glede nerodnosti.

Svojo oporo ima pri tem v klerikalni stranki, kateri uprav kot eksekutivni organ služi. Deloma naj bi edklonitev Hribarja služila tudi interesom klerikalev. V zadnjem zasedanju dež. zborna je ta stranka sklenila reformo občinskega volilnega reda za Ljubljano, ki predstavlja konglomerat smiselnosti in nesmiselnosti in ki je prikrojena edino po interesih klerikalev. Zdaj naj bo, kakor se čuje, ta volilna reforma sankejonirana, da bi se pri pričakovanih novih volitvah že uvedla v praks, da bi klerikale dobili če ne večine, ki je za sedaj že pobožna želja, pa vsaj znatno manjšino v določenem liberalnem občinskem svetu.

Za te usluge se izkazujejo klerikalevi na drugih poljih hvaljevne. Pred kratkim je njih glavno glasilo, »Slovenec« priobčil denunciacijsko serijo najpodlejše vrste, v kateri je z dvoumimi besedami trdil, da obstoji velikosrbska, protiavstirska propaganda. V zvezi s tem so bila provokatorična hvalisanja veteranstva in vsakovrstni tendencijozni lojalnostni izbruh. Na večer 17. t. m. je bila v Ljubljani brezpomembna demonstracija, ki jo je izvedlo kakih dvajset nezrelih pobov. Klerikalno časopisje se je trudilo, da bi ta skoraj neopaženi dogodek napihnula v veliko protidinastično demonstracijo in zapletalo v svoja poročila vsakovrstne veleizdajniške klice, ki jih noben človek slišal ni; končno pa so protiklerikalni listi navedli imena, katerim se ni ugovarjalo in dokazali, da so bili udeležniki te demonstracije - klerikalevi sami. Gotovo je pikantno vedeti, da so ljudi ubijale Bienertha in obstrukcionisti poslance zbornice doma najzvestejši pomembni eksponenti istega gosp. pl. Bienertha.«

Svoja izvajanja končuje »Arbeiter Zeitung«:

»Očividno si hoče g. baron (Schwarz) urediti neoficijalno izjemno stanje, ker menda še ni zadostno doprinesen dokaz njegove absolutne nezmožnosti. Kranjska je pač majhna dežela in Slovenci so majhen narod, a to vendar še ni zadosten vzrok za

opravičbo, da jih vladajo talentje, ki ne dosežejo najskromnejše srednje mere. Seveda se kaže, da se to neduhovito tiranstvo krasno vjem s slavnim Bienerthovim sistemom.

Klerikalna revolucija na Portugalskem.

Razne brzjavke s Portugalske poročajo, da se nahaja Lisbona v obsežnem stanju. Policijska oblast je v rokah vojaščine. Vse te varstvene naredbe je povzročil komplot, ki je bil naperjen zoper dosedjanje vlado, zoper dinastijo, zoper mladega kralja Manuela. Na Portugalskem ste dve stranki, stranka regeneratorjev in stranka progressistov, ki zasedljeta edini smoter, dobiti moč v svoje roke. Slabe finančne razmere dinastije za časa prejšnjega kralja dona Carlosa so zelo pripomogle temu strankam k njihovim intrigam, s katerimi se onemogočevali vsako resno parlamentarno delovanje. Na Portugalskem je republikanska propaganda, kako razširjena in je dosegla ravno vsled tega kar najlepše uspehe, ker je bilo delovanje vlade in parlamenta popolnoma neplodno. Napoldes je bil kralj Manuel prisiljen, razpustiti zbornico, kar se je pa izvršilo nekoliko prepozno. Nasprotniki vladajoče dinastije so delovali z vsemi sredstvi ter pripravljali ljudstvo k vstaji. Na eni strani so ruvali republikane, na drugi strani klerikalevi, ki so izrabili nesloglasje, ki vladu med Portugalsko in Vatikanom. Klerikalevi je pa vsak sredstvo dobro, da dosegajo svoj namen. Na Francoskem se vežejo s rojalisti, na Španskem s karlisti - na Portugalskem pa z republikani. In rimska politika kar najbolj podpira delovanje teh destruktivnih elementov, kajti njeni načeli je, podpirati vse sovražnike tiste države, ki ni brezpogojno pokorna Vatikanu. Klerikalna in republikanska stranka je na Portugalskem izbirno organizirana. In s tem strankama se je zvezal nekdajni nasilni diktator Franco, ki hrepenti po tem, da bi iz diktatorja postal predsednik nove portugalske republike. Če si natančno ogledamo vse pojave, o katerih se

je poročalo iz Lisbone in republikanskega Oporta, tedaj vidimo, da so se v teh dveh mestih pripravljali na vstajo. Pravočasno so še odkrili komplot ter ga vsaj za zdaj preprečili.

Ti dogodki so značilni za klerikalno politiko. Klerikalevi se, kakor znano, kaj radi ponašajo s svojim velikim patriotizmom in s svojo velikim ljubezni in obvladajoče dinastije. Toda ravno dogodki na Kranjskem in Portugalskem so dokazali, da so klerikalevi samo toliko časa patriotični in dinastični, dokler časa podpira dotična vlada oziroma država na njihovo nečedno in sebično politiko. Kakor hitro pa hoče kaka država vsaj nekajko omejiti klerikalno politiko, ki uničuje ves državni organizem, tedaj pokažejo klerikalevi svoje pravo lice. Dočim molijo po cerkvah za zdravje svojega vladarja, pripravljajo po raznih samostanih bombe in drugo morilno orodje, da z nasilstvom, z ognjem in mečem uveljavijo svojo politiko. In če so sami preslabi, tedaj se zvežejo tudi z največjimi sovražniki cerkve, samo če so ti tudi obenem sovražniki države, dinastije.

28. t. m. so na Portugalskem nove volitve za državni zbor, ki se bodo vršile pod vojaško diktaturo. Veliko vprašanje, če bodo merodajni krogli znali pri teh voliavah izvojati, ki se zanesljivo vladno večino. Na Portugalskem ne razumejo te umetnosti. Od 1. februarja 1908, ko sta bila umorjena don Carlo in njegov najstarejši sin, niso niti enkrat poskusili ustvariti normalnih razmer na Portugalskem. In vendar je tudi na Portugalskem samo enega treba - trde pesti, resnega, energičnega državnika, ki bo s tem, da popolnoma ukroti preošabne in premogočne klerikale, pripomogel gospodarsko in kulturno zaostalem portugalskemu narodu do svobode, ki edina more ustvariti boljše življenske pogoje.

Iz Zagorja ob Savi.

Vedno lepsi se kažejo sadovi Čobalovega izobraževalnega društva. Dne 15. avgusta sta radi prepriča v

zlasti pri dojenčkih, pa tudi med odraslimi ljudmi. Dočim pa le-tej zapade razmeroma le majhen odstotek obolelih, terja prava ali azijska kolera povprek 40 do 50% človeških žrtev.

Prava ali azijska kolera, o kateri nam zadnje čase dan na dan vedo počitati časopisi, da se je pojavila zdaj tu, zdaj tam, strah in trepet vzbujajoča pri starih in mladih, pri kmetih in pri gospodi, je infekcijska bolez. Povzroča jo, kakor je 1883. l. dokazal slovenski zdravnik Robert Koech, majčena, majčena stvarica, takozvali »Kommabacillus«, če pride v naše črevo. Dočim torej nalezemmo kugo, če le pridemo v dotiku z okužencem, ali če le pridemo v njegovo, s kužnimi bacili prepojeno ozračje, nalezemmo kolero le tedaj, če po nepazljivosti pridemo v dotiku z izmeščki ali odpadki človeka, ki je obolen na koleri. Kajti v tem slučaju je nevarnost, da se s temi izločili, v katerih je vse polno tistih majčenih, za prostoto okuženih, komabacilov, onesnažimo in da potem te bacile sami na jestvini ali v pijači dovedemo v svoj želodec. Če želodec ne proizvaja dovolj velike množine solne kisline, gredo ti bacili neprebravljenci skozenj in pridejo v črevo, kjer se z neznanstveno razmoko tako, da povsem nevidnih, komabacilov, onesnažimo in da potem te bacile sami na jestvini ali v pijači dovedemo v svoj želodec. Če želodec ne proizvaja dovolj velike množine solne kisline, gredo ti bacili neprebravljenci skozenj in pridejo v črevo, kjer se z neznanstveno razmoko tako, da povsem nevidnih, komabacilov, onesnažimo in da potem te bacile sami na jestvini ali v pijači dovedemo v svoj želodec. Če želodec ne proizvaja dovolj velike množine solne kisline, gredo ti bacili neprebravljenci skozenj in pridejo v črevo, kjer se z neznanstveno razmoko tako, da povsem nevidnih, komabacilov, onesnažimo in da potem te bacile sami na jestvini ali v pijači dovedemo v svoj želodec. Če želodec ne proizvaja dovolj velike množine solne kisline, gredo ti bacili neprebravljenci skozenj in pridejo v črevo, kjer se z neznanstveno razmoko tako, da povsem nevidnih, komabacilov, onesnažimo in da potem te bacile sami na jestvini ali v pijači dovedemo v svoj želodec. Če želodec ne proizvaja dovolj velike množine solne kisline, gredo ti bacili neprebravljenci skozenj in pridejo v črevo, kjer se z neznanstveno razmoko tako, da povsem nevidnih, komabacilov, onesnažimo in da potem te bacile sami na jestvini ali v pijači dovedemo v svoj želodec. Če želodec ne proizvaja dovolj velike množine solne kisline, gredo ti bacili neprebravljenci skozenj in pridejo v črevo, kjer se z neznanstveno razmoko tako, da povsem nevidnih, komabacilov, onesnažimo in da potem te bacile sami na jestvini ali v pijači dovedemo v svoj želodec. Če želodec ne proizvaja dovolj velike množine solne kisline, gredo ti bacili neprebravljenci skozenj in pridejo v črevo, kjer se z neznanstveno razmoko tako, da povsem nevidnih, komabacilov, onesnažimo in da potem te bacile sami na jestvini ali v pijači dovedemo v svoj želodec. Če želodec ne proizvaja dovolj velike množine solne kisline, gredo ti bacili neprebravljenci skozenj in pridejo v črevo, kjer se z neznanstveno razmoko tako, da povsem nevidnih, komabacilov, onesnažimo in da potem te bacile sami na jestvini ali v pijači dovedemo v svoj želodec. Če želodec ne proizvaja dovolj velike množine solne kisline, gredo ti bacili neprebravljenci skozenj in pridejo v črevo, kjer se z neznanstveno razmoko tako, da povsem nevidnih, komabacilov, onesnažimo in da potem te bacile sami na jestvini ali v pijači dovedemo v svoj želodec. Če želodec ne proizvaja dovolj velike množine solne kisline, gredo ti bacili neprebravljenci skozenj in pridejo v črevo, kjer se z neznanstveno razmoko tako, da povsem nevidnih, komabacilov, onesnažimo in da potem te bacile sami na jestvini ali v pijači dovedemo v svoj želodec. Če želodec ne proizvaja dovolj velike množine solne kisline, gredo ti bacili neprebravljenci skozenj in pridejo v črevo, kjer se z neznanstveno razmoko tako, da povsem nevidnih, komabacilov, onesnažimo in da potem te bacile sami na jestvini ali v pijači dovedemo v svoj želodec. Če želodec ne proizvaja dovolj velike množine solne kisline, gredo ti bacili neprebravljenci skozenj in pridejo v črevo, kjer se z neznanstveno razmoko tako, da povsem nevidnih, komabacilov, onesnažimo in da potem te bacile sami na jestvini ali v pijači dovedemo v svoj želodec. Če želodec ne proizvaja dovolj velike množine solne kisline, gredo ti bacili neprebravljenci skozenj in pridejo v črevo, kjer se z neznanstveno razmoko tako, da povsem nevidnih, komabacilov, onesnažimo in da potem te bacile sami na jestvini ali v pijači dovedemo v svoj želodec. Če želodec ne proizvaja dovolj velike množine solne kisline, gredo ti bacili neprebravljenci skozenj in pridejo v črevo, kjer se z neznanstveno razmoko tako, da povsem nevidnih, komabacilov, onesnažimo in da potem te bacile sami na jestvini ali v pijači dovedemo v svoj želodec. Če želodec ne proizvaja dovolj velike množine solne kisline, gredo ti bacili neprebravljenci skozenj in pridejo v črevo, kjer se z neznanstveno razmoko tako, da povsem nevidnih, komabacilov, onesnažimo in da potem te bacile sami na jestvini ali v pijači dovedemo v svoj želodec. Če želodec ne proizvaja dovolj velike množine solne kisline, gredo ti bacili neprebravljenci skozenj in pridejo v črevo, kjer se z neznanstveno razmoko tako, da povsem nevidnih, komabacilov, onesnažimo in da potem te bacile sami na jestvini ali v pijači dovedemo v svoj želodec. Če želodec ne proizvaja dovolj velike množine solne kisline, gredo ti bacili neprebravljenci skozenj in pridejo v črevo, kjer se z neznanstveno razmoko tako, da povsem nevidnih, komabacilov, onesnažimo in da potem te bacile sami na jestvini ali v pijači dovedemo v svoj želodec. Če želodec ne proizvaja dovolj velike množine solne kisline, gredo ti bacili neprebravljenci skozenj in pridejo v črevo, kjer se z neznanstveno razmoko tako, da povsem nevidnih, komabacilov, onesnažimo in da potem te bacile sami na jestvini ali v pijači dovedemo v svoj želode

V rudniškem konsumu je samovoljno ravnatelj Pauer nastavil za poslovodjo nekega nesposobnega nemškega, gluhega viteza. Za moko je napravil tako krunšten sklep, da jo prodaja delavecem, ki morajo na pufumem jemati, za 8—10 vin. višje, kot se dobi drugje. Tudi slanina in druga roba je tam najdražja. Odbor, kje si? Menda vendar nisi le zato, da bi kimal. Kako pa je s potovalecem in »Halbeylindrom«?

Zanimiv možakar je tudi načelnik okrajnega cestnega odbora. Da si je pred par tedni vsled neke tožbe določil višji zemljemerico mejo na parelah ob okrajni cesti na Lokah, se je vendar radi te meje z nekim posestnikom tožaril. Ker se je tožaril na svojo pest, zahtevamo davkoplăvece, da plača tudi stroške sam. Da se očisti kamnolom renegeta Michelčiča, se posipa cesto z gramozom, pomešanim z blatom. Ker vleče mastno plačo, ga pozivljemo, da naj vsaj enkrat ob deževju pogleda cesto med Urbanovec in Šulerjanskim vrtom, po kateri gazio ljudsko šolo obiskuječi otroci do gleznejev blato in vodo in naj že iz zdravstvenih ozirov ukrene, da se napravi prepotrebni kanal. Ali se vam nič ne smilijo ubogi otročiči, ki sedijo 3 do 4 ure z mokrimi nogami v soli? Radovedni smo, kako so se pred par leti kar tako med sabo pobotali v zadavi zamenjanja in sekanja smrek nad 16 cm debelih. Toda, kaj se hoče, roka roko umiva in po tej praksi cenijo izvedence alia Taston recimo kake rovte na par stotejk meter, bogateni sudsmerkuje se pa da za enake vsote lepe gozdne in se stavno parcele na najbolj prometnem mestu.

Značajen nadučitelj je g. Kozjak. Zaradi dopisov je sumnjeni kar štiri gospode. Ker se trem ni upal bližu, je dolžil in denunciral nekega uradnika. Da se njegov značaj še bolj spozna prihajemo, da voda nemurja, koteni dopis je kazal v zupnišču, za načelnika požarnice brambe ga je pa predlagal njegov prijatelj Cobal. Končno naj se omenim, da je Stasni predlagal za nadzornnika v toplički selski svet sudsmerkuje Michelčiča, če, da na Toplici ni za mesto predsednika nihče drug sposoben. Heil!

Dnevne vesti.

+ Izjava. Prišedsi v Ljubljano si štejem v svojo dolžnost, da popravim vaš članek. Gonja proti dr. Tavčarju. Ni namreč res in jaz tudi nikjer trdil nisem, da se je meni svoj čas ljubljansko županstvo ponujalo. Po Graselijevem odstopu smo bili vse občinski svetovalci za Ivana Hribarja. Sploh nobeden drug župan postati ni mogel in tudi moja oseba takrat niti iz dalje ni v poštev prihajala.

V Ljubljani, 26. avgusta 1910.

dr. Ivan Tavčar.

+ Senzačno razkritje! Torej sedaj je vsa stvar očitna! Dne 11. julija pogajala sta se dr. Tavčar in dr. Triller zaradi županove nepotrditve z baronom Schwarzem, nekoliko kasneje konferirala sta v tej zadevi z ministrom Haerdtlom, zadnja konferenca pa se je vrnila med njima in ministrskim predsednikom samim dne 7. avgusta.

Informovali smo se takoj pri obeh gospodih in smo pooblaščeni, da izjavimo sledete: Z baronom Schwarzem nista niti dr. Tavčar niti dr. Triller govorila nikdar niti besedice o županskem vprašanju, z ministrom Haerdtlom sploh še nikdar v svojem življenjupnici govorila, z ministrskim predsednikom baronom Bienerthom pa tudi že več let ne. Dne 7. avgusta bil je dr. Tavčar na Visokem, dr. Triller pa v Bohinju. — Ker si vendar ne moremo misliti med naprednjaki tako brezmejno podlega značaja, da bi si navlač izmisli také lumperje, domnevamo, da je moral kak zlobnež najivne skalaše neusmiljeno potegniti. In tako potegnjeni uprizarjajo potem ti politični otroci inflamno gonjo zoper napredna veljaka, pri katerih bi bili lahko vsekdar izvedeni pravo resnico. Pa toliko lojalnosti in poštenja v zadnjem času žalibog zmanjšemo v bližini „Učiteljske tiskarne“.

+ „Slovenčeva“ jezuitvska metoda. Zavijanje, to je od nekdaj počivalitno sredstvo klerikalcev. V zavijanju so res mojstri in v stanu so tudi, da se nalaže delajo neumne kot noč, če jim tako kaže. Tako so storili tudi zdaj. Pa s tem ne bodo nič zboljšali svojega položaja in se ne bodo rešili sramote, da so z baronom Schwarzem delali pod eno odojo za nepotrditev bivšega župana Hribarja. Politični grehi mladinov so dali Schwarzu največje orožje za boj proti Hribarju in v tem smislu so mladini največ krivi Hribarjeve nepotrditve. V Schwarzovem boju proti Hribarju pa so klerikalci skrivaj stali na strani vlad, kajti drugače bi se Schwarz, ko bi ne imel zaslombe pri klerikalcih sploh ne bil lotil tega boja in bi bil v boju, ki bi ga bil sam začel, gotovo podlegel ter plačal svoj boj s svojo glavo. Tako je, pa nič drugače.

+ Neodpuščivo beganje... „Narodni Dnevnik“ prijavlja dugo, ki ga se moremo drugače imenovati kar zlohotno beganje slovenske javnosti. Beganje se celo take gorostnosti, kakor je ta, da hoče voda prevezeti upravo. Ciril-Metodove družbe pod svoje okrilje. S takimi in enakimi vestmi se namenoma vlije olje v ogrenj in to do popolnoma nepotiskljivih strani. Že tako je položaj skrajno težaven, pa se ga že tako lahkomiseln ali zlobno postruje. To je naravnost neodpuščljivo.

+ Zadnje odredbe župana Hribarja. Župan Hribar, dasi je slutil, da izide odlok o nepotrditvi njegovi, vršil je vendar prav do zadnjega časa svoje uradne dolžnosti. Bil je s svojega letovišča dan na dan v temi zvezzi z uradom, kateremu je določil iniciativne predloge za občinski svet in pa rečene akte, v tem, ko je mestni magistrat posiljal za njim važnejše stvari v podpis. V nedeljo, 21. t. m., pripeljal se je župan Hribar v Ljubljano ter je takoj naročil, naj ga obisce v ponedeljek, 22. t. m., zjutraj mestni fizik, zdravstveni svetnik dr. Krajec. Le-temu je, potem ko se je z njim posvetoval o taktičnih sredstvih proti koleri, dal obsežna naročila, kakšne odredbe je takoj izdati, kakor hitro bi se uradno konstatoval prvi slučaj kolere v Trstu. Ravno v trenotku, ko je bil župan Hribar obveščen o nepotrditvi, priselil je svetnik dr. O. Krajec k njemu s konceptom oklica in rešitvijo ostalih naredeb, katerih aprobacijo je župan seveda prepustil potem magistratnemu ravnatelju Vončini.

+ Provokaterstvo. Bivši župan Hribar nam piše, da se je pred nekaj dnevi oglasil pri njem mlad elegantno oblečen človek, ki ga je prosil posojila 10 krov. Ko mu je Hribar odgovoril, da mu posojila dati ne more, češ, da ga ne pozna, predstavlil se mu je kot „tehnik Ferencič“. Hribar, ki nobenega akademika, ako je v stiski, ne pusti praznega roka izpred sebe, izročil mu je prošenih 10 krov, katere je Ferencič obljubil vrniti 1. septembra. Poslavljajoč se, zagotovil je župana Hribarja še, da je bil in da ostane njegov zvest pristaš. Hribar pa mu je odgovoril, da to govorjenje ne spada semkaj, da ga potem ni prav nič vprašal in da bi bil to zatrjevanje lahko pridržal zase. — Dne 22. t. m. proti včeraj se je oglasil „tehnik Ferencič“ zopet pri bivšem županu, ga začel zagotavljati, da so on in drugi akademiki zvesti stali ob njegovi strani ter delovali zanj, pa naj se zgodi kar hoče. Hribar mu je odgovoril na to, da se ni treba zanj nikomur prav nič angaževati in zlasti, da priporoča mladim ljudem, naj se vzdrže vsakršnega poseganja v politične razmere v sedanjem času, češ, da mlada kri včasih rada prekipi in da bi utegnilo to za mladeniče imeti slabe posledice. Poslavljajoč se, prosil je „Ferencič“ zopet posojila 10 krov, češ, da jih prav govorovo vrne 1. septembra in Hribar mu je v resnicu, ker slučajno ni imel desetaka pri rokah, izročil manjšo vsoto.

Tako na to informiral se je Hribar glede „Ferenciča“, ter je izvedel, da je „tehnik Ferencič“ v krogih slovenskih akademikov sploh neznan. —

+ V zadevi prezidave občinskega poslopja št. 509 v Idriji je sobotni „Slovenec“ priobčil doslovno prestavo razsodbe upravnega sodišča. Idrijski novičar je razsodbi dostavil: Toličko so vpili in pisali, kako ovira deželini odbor blagonsosno delovanje našega občinskega odbora, sedaj imajo nepristransko razsodbo, kdo je pravilno postopal, kdo je pa lahkomiselno gospodari z ljudskim premoženjem. Ta dostavek nam priča, da je klerikalec, ki je to dostavil, ali velik tepec, ki ne umre kar čita, ali pa zlobnec, ki potvrja resnico. Upravno sodišče namreč zadeve v meritornem oziru sploh ni razmotrivalo, ampak je zavrnilo pritožbo idrijske občine zgoj iz formalnega ozirou. Razsodba sama pravi: Upravno sodišče v takih slučajih ne preiskuje, ali je bil sklep občine primerni njenim gospodarskim razmeram, ali če je bil koristen Upravno sodišče je zavrnilo pritožbo občine, ker so bili prejšnji sklepi občinskega odbora v tej zadevi pravomočni. Da se ni vložilo pritožbo takoj proti premu odloku deželnega odbora, kakor je sklenil občinski odbor, je vzrok, da se je verjelo besedam deželnega glavarja in dr. Šusteršča, da se bo smelo zidanje nadaljevati, ko bo realka podrljavi. Občinski odbor je ves čas pravilno postopal in imel pred očmi samo korist idrijske občine. O tem so prepričani vsi strokovnjaki, ki so bili priča klerikalnega nasilja. Čudom se

čudijo tudi, ki običajno nate mesto in vidijo sredi njega razvaline, da je v danšnjih časih, kaj tehko mogoče. Sicer sta pa v tej zadevi že dve pričozi pred upravnim sodiščem. Mi lahko čakamo!

+ Ob minilnih občinskih volitvah za celjko okoliško tamajo nemški listi o nasilnih vnebovijočih krivicah, ki so se boje godile Nemcem. Vse te vesti izvirajo iz enega kotla, iz znanega bivšega Ambrožičevega v Celju. — Koliko je resnice na teh veste, jasno kaže dejstvo, da je po izvršenih volitvah sam celjski župan, dr. pl. J. J. Bornegg, ki je bil tudi član volilne komisije, izrekel načelniku te komisije, dr. A. Božiču, svoje posebno priznanje nad povsem nepristranskim, docela objektivnim vodstvom volitv, ter mu na tem prav laskavo častital. — Gospodine Ambrožič, čemu se vendar vedno blamirate?

+ Celjsko barabstvo. Občinske volitve v celjski okoliški občini so se proti pričakovajujočim celjskim nemškutarjem srečno završile za Slovence. Nemška sodrža v Celju je bila tako prepricana o zmagi svojih nemškutarjev, da je pripravila v proslavitev zmagne osla, katerega je počela s slovensko trobojnicijo. Tako okrašenega osla je nameravala celjska sveta voditi po celjskih ulicah in menda tudi po celjski okolici. Kdo je prekrسل obla, se se ne ve, ve pa se, da so celjski trgovci Stieger, Zangger, Karbenc, Rakus, Lakič, Pečuh, Wogga, Walzer in Treo glasovali za nemškatarske kandidate; ve se tudi, da so pomembni imenovanih trgovcev zvečer napadali Slovence s kamenjem. Po vsem tem je zelo verjetno, da so tudi osla preskrbeli imenovani trgovci. Od volitev dalje ni Slovenec več varen v Celju svojega življenja. Ponoči lažijo po mestu barabe ter brez skrb načeljajo Slovence. Da jih ne more nihče ovaditi, se kličejo z izmišljenimi imeni, ravno tako kot nekdaj rokovanjci. Police se jim seveda ni treba batiti, saj ta zapira samo Slovence. V Celju vlažajo razmere, ki so pravi škandal za civilizirano državo.

+ Komedijantstvo. Odločen nastop stajerske Narodne stranke proti imenovanju nemškutarja Drelakova za okrajnega šolskega nadzornika za slovenske šole v mariborskem okraju imenujejo klerikalni listi, med njimi seveda tudi ljubljanski „Slovenec“ — komedijantstvo. Nadalje pišejo klerikalni listi, da je neki liberalni posredoval v prid Drelakovemu imenovanju. Kakor trdi „Narodni Dnevnik“, je to čisto navadna klerikalna laž, ki naj bi služila klerikalcem za izgovor, da niso proti imenovanju nemškutarja za nadzornika niti s prstom ganiči. Sicer bi bilo pa tudi zelo čudno, če bi se vlaža proti volji občnih klerikalnih poslancev mariborskoga okraja ravnala tako, kakor bi želel kak liberalec, ki nimata v mariborskem okraju ničesar govoriti. Bila je dolžnost „vse-mogočne“ klerikalne stranke, da prepreči imenovanje nemškutarja, toda klerikalci niso prav ničesar storili proti navedenemu imenovanju, zato pa zdaj tem krepkeje lažajo in obrekajojo „liberalne“ poslance. Za označbo takega postopanja je beseda „komedijantstvo“ še mnogo premila.

+ Rosegger in renegati. V nekem pismu na prof. Geigerja v Berlinu pravi Rosegger: „Ein geborener Jude oder Slave, der für deutsche Art und Sitte wirkt, ist ein besserer Deutscher als ein geborener Germane, der bei jedem kleinen nationalen Opfer, das von ihm verlangt wird, hinter die Büsch kriecht.“ Razni renegati so dobili s tem lepo izpričevalo. Resnica je, da je poturica hujši od Turka.

+ Zelezničarski shod. Vlada je tudi za četrtek, 25. avgusta 1910 v Narodni dom sklicani in naznanjeni javni zelezničarski shod prepovedoval. Dovolila je po končno, da se naznanjeni shod vrši v nedeljo, 28. t. m. ob 9. uri dopoldan. Dnevnih red: Splošna draginja s posebnim ozirou na stanovanjsko vprašanje. Poročevalci: iz Ljubljane in Trsta.

+ Vlak povozil. Dne 23. t. m. popoldne pripeljal se je s popoldanskim vlakom krajoč Jakob Marolt iz Spodnje Slivnice na Grosuplje. Tu je popaval v treh gostilnah in se v mraku napotil po zelezniškem tiru, precej vijen proti domu. Pri kilometru 17, ga je povozil tovorni vlak štev. 2382. Telo je ležalo na levi strani tira, kak poldrug meter daleč čeljusti in jezik in tri metre od tripla se je našla glava. Ponesrečenega so pripravili v mrtvašnicu v Spodnji Slivnici. Govori se tudi, da je Marolt izvršil samomor, kar pa najbrž ne bo resnično. Marolt je v pisanosti gotovo zupsal na tiru, da ni čul prihajajočega vlaka.

+ V cestni odbor ledilčega okraja je izvoljen kot načelnik Ivan Turk, posestnik v Ložu, za njegovega načelnika pa Josip Škorbec, posestnik v Nadlesku.

+ Tatvino osušljena. V Rajhenburgu je bilo ukradeni tatvino Franu Cviru 2200 K. Tatvino je osušljena domača dokla, katera se

čudijo tudi, ki običajno nate mesto in vidijo sredi njega razvaline, da je v danšnjih časih, kaj tehko mogoče. Sicer sta pa v tej zadevi že dve pričozi pred upravnim sodiščem. Mi lahko čakamo!

Nemški bojkot. Na postajo v Štorah je nedavno prišel službovat nek slovenski uradnik. Tamkajšnji nemški gospodarji so pa pokazali slovenskemu uradniku vrata, češ, da mu ne morejo dati niti stanovanja, niti hrane, ker se boje, da bi radi tegata ne bili bojkotirani. Uradnik mora radi tega hoditi v eno uro oddaljeno Celje jest in spat. To je res škandal, kakšen je mogoč samo med avstrijskimi Nemci in slovenskimi rengatimi.

Okraden pismoneč. Pred par dnevi je šel pismoneč Ignacij Arnuš v Podvinči v Kurežovo gostilno, obesil svojo službeno torbo na žebelj ter se tam nekaj časa zamudil. Ko je pa hotel iti, je zapazil, da mu manjka 212 K, katere je dobil na poštnem uradu v Ptaju. Tatu še niso dobili.

Sloškarja na Sveti gori. Z velikim trudom so zlobnali goriški Sloškarji preteklo sredo kakih 50 svojih ljudi na Sveti goro. Največ je bilo brhkih učiteljev in pa priključnih kapelanov. Zelo zanimiv je baje imela neka Sloškarica ... Zvečer so se Sloškarje s kaplani vselej v koči, nekateri pa so jo kar peš mahnile s svojimi »fantci« proti domu.

Z okna padel. Včeraj dopoldne je v Trstu padel tri in pol leta star otrok z okna v drugem nadstropju na tla. Padel je k sreči na netlakovani prostor, vendar je kljub temu dobil zelo težko poškodbo. Otroka so prepeljali v bolnišnico.

Slovenci, kupujmo in naseljujmo se v obmежnih krajih! Zopet so ugodne prilike za nakup, in sicer: I. na Koroškem: 1. dva hotela. Prvi je v najlepši dolini slov. Koroške, kamor prihaja na tisoče letovniščarjev in turistov. Hotel je tik železniške postaje. Krasni prostori. Cena z moderno opravo 32.000 K. Drugi hotel je tudi vse poletje prepričljivo stalnih letovniščarjev. — 2. Veleposestvo z gostilno itd. ob kolodvoru. Zrazen spada krasna vila blizu jezera. Rovodiven svet, lepi gozd. Ugodni planinski pogoji. — 3. Gostilna s trgovino v kranjski dolini v izhodišču na Visarje. Plačati takoj le 2000 K. — 5. Gostilna s trgovino in trafiko v tem kraju ob drž. cesti nad Dravo. Rodovitnega sveta 35 oralov. Cena zelo zmerna. — 6. Velika gostilna v trgu na Spod. Koroškem. Pripravno za lesno trgovino. Plačilni pogoji lahki. — 7. Hiša v Celovcu, pripravna za vinsko trgovino ali za trgovino s senom. — 4. Gostilna s pekarno v Kanalski dolini v izhodišču na Visarje. Plačati takoj le 2000 K. — 8. Gostilna s trgovino in trafiko v tem kraju ob drž. cesti nad Dravo. Rodovitnega sveta 35 oralov. Cena zelo zmerna. — 9. Velika gostilna v trgu na Spod. Koroškem. Pripravno za lesno trgovino. Plačilni pogoji lahki. — 10. Na Štajerskem: 1. Tri lepe, obrestnosne vile na Slatini. — 2. Vila v Celju, pripravna za penzioniste. — 3. Dve hiši za trgovino v Gabrju pri Celju. — 4. Veliko gostilniško podjetje tik Celja. Plačati takoj le 20.000 K. — 5. Dve veleposestvi s starimi gozdji in lepimi vinogradimi blizu Maribora. — III. Na Kranjskem: Lepo gostilniško podjetje s kmetijo v nekem ogroženem kraju na Gorenjskem. Pripravno tudi za trgovino. Plačati le polovico. — Natančnejša pojasnila daje potovalni učitelj Ante Beg v Ljubljani.

Goriški magistrat in kolera. Goriški magistrat je tudi izdal razne naredbe, da se ne zanesa kolera v mesto. Te naredbe se pa tako izvajajo, kakor se morejo izvajati le v Fliegende Blätter. Prodajanje melon se je namreč preprečevalo tudi v Gorici. Magistratni organi so konfiscirali vse melone, ki so bile na trgu. Namesto da bi jih uničili, so jih zmetali v Sočo. Ker pa melone plavajo na vodi, je bila posledica te magistratove odredbe ta, da je ves goriski »popolino« tekel k Soči ter lovil melone.

</div

na. Ko so vrste odhajale iz telovadišča, ni hotelo biti konča živio-klicenja in zaslužene pohvale. Po telovadbi se je razvila jaka živahna prosta zabava. Ob 7. zvečer smo odkorakali ob krepkem trobentanju trobentačev nazaj na Ig, kjer nas je občinstvo navdušeno pozdravljalo z živio- in nazdar-klici. Ižanski »Sokol« si je prispojil s to javno telovadbo vse nazvoče občinstvo in zanesel sokolsko idejo v te zapuščene zagorske vasi. Da je telovadba tako dobro uspela, je zasluga vseh telovadcev, ki se niso strašili sokolskega dela vzlič temu, ker morajo opravljati dan za danem, ves teden trudopolno poljsko delo, od ranega jutra do pozne noči, zato pa so izbrali nedeljo za to, da posvetijo vse svoje moči sokolskemu delu — sokolski ideji, za narod! Le naprej po tej poti, dragi bratje, in prepričani bodite, da vam ne bo treba iskati blagra v daljni Ameriki, kakor ga iščejo vaši bratje in očetje, ker najdete ga na svoji rodini gradi, v delu. Neustrašeno tako naprej, vrli »Sokol« Ižanski! Vzgajaj svojo mladino — svoj naraščaj, ne glede na zapreke, ki ti jih stavijo tvoji sovražniki, da hoč vreden in vrl brat velike družine »Slovenskega Sokolstva«. — Na zdar!

Str.

Slovenški jug.

Cesar Franc Jožef in črno-gorski knez. Cesar Franc Jožef je poslal črno-gorskemu knezu Nikiti naslednjeno čestitko: »Presvetli in zelo mogični knez! Sporočani priatelj! Črna gora se pripravlja, proslaviti petdesetletnico tistega znanimenega dneva, ko je bila Vaša kraljevska visokost po previdnosti poklicana, da vodi usodo junaska črno-gorskega naroda. Vsled Vaše neuromne skrbi je Črna gora pod vlaščastimi in Vašimi kraljevske visokosti nepremenoma vedno bolj gospodarsko napredovala in vsled tega izraza v teh slavnostnih dneh narod črno-gorski, zvest svoji tradicijonelni ljubezni za svojo slavno dinastijo, svoje goreče želje za srečo Vaše kraljevske visokosti in Vaše visoke rodonine, želje, katerim se pridružuje Šva Evropa. Čuvstva prijateljstva, ki jih že dolgo časa gojimo za Vašo kraljevske visokost, in živahni interesi, ki vežejo zaradi mnogih sosednjih odnosa Vašo deželo z avstro-ogrsko monarhijo, vzbujajo v meni željo, biti med prvimi, katerih čestitke Vam bodo došle ob prilikih petdesetletnice, odkar ste zasedli prestol. Naj Bog blagoslovi Vašo kraljevske visokost ter Vam dodeli dolgo-črno vladanje, kakor tudi vso no-tranjo zadovoljstvo, ki ga morejo imeti srečni vladarjevemu ljubezen legovih podložnikov in preovit njegove dežele. Z veseljem uporabim to triliko, da Vas, knez, zagotovim svojih čuvstev prevega prijateljstva in visokega spoštovanja, s katerim sem Vas kraljevski visokosti dober prijatelj Franc Jožef.

Zveza hrvaških učiteljskih društev je na svoji včerajšnji seji izvolila ta-le odbor: Jos. Kirin, predsednik; centralni odbor: I. Grane, M. Pejnović, D. Siller, S. Sirola, L. Skavčić; upravni svet: Fr. Dolovčak, M. Galović, Danica Jerand, M. Lišec in S. Smidt. Razsodišče: St. Bariček, T. Jokanec in Davorin Trstenjak. Včerajšnje skupščine so se izdeleli tudi zastopniki bosanskega učiteljstva: S. Ilijé, S. Marković in Murad Simanagić.

Češka zahvala Bolgarom. Sočki župan Kirkov je te dni dobil od praškega župana dr. Groča pismo, v katerem se Bolgarom zahvaljuje za gostoljubnost, ki jo je bolgarski narod izkazoval Čehom v času vseslovanskih prireditv v Sofiji.

Veliki župan Georgijević v Belovaru je te dni umrl. Ž njim je atisnil oči eden najboljših uradnikov, ki jih je kdaj imela Hrvaška. Pokojnik je bil Srb in se je l. 1876. let protstovoljec v srbski vojski bojil proti Turkom. Ko si je Srbija iztejevala svojo neodvisnost, se je Georgijević vrnil v svojo domovino, fasi so mu v Srbiji ponujali sijajne uradne. Kot velenadarjen uradnik, ki je vse storil za ljudstvo, je razmeroma hitro napredoval in postal poneno veliki župan belovarski. Kot tak si je znan s svojim koncilijantnim postopanjem pridobiti simpatije vseh strank. Kot uradnik je vedno vestevo vršil svojo dolžnost, a si vselej ohranil svoje lastno politično prepričanje, ki je bilo tako krepko, da se celo ni strašil nastopiti v svoji lastnosti kot veliki župan proti vladni. Tako je na primer lani z vso vrednostjo javno nastopil proti strahovladi bana Raneha. Pokojnik je bil navdušen zagovornik hrvaško-srbskega edinstva.

Bolgarsi car in slovanstvo. Bolgarski car Ferdinand je v eni izmed svojih napitnih rekel med drugim: »Posebno me veseli, da sem to pot prišel v domovino hrabrik Črno-gorcev skupno s svojim sinom knezem Trnovskim. Ta bo videl tu od blizu, kako silno plamti črno-gorsko

srce za njegovo domovino in spomni bo prista slovenska častva in hrvaška ljubezen, ki napoznaju delo junaska naroda črno-gorskega dobrovola.

— Za sluge Hrvatov in Srbov. Kotorški škof Franjo Uccellini je izdal te dni pravod Dantovskega umovnika »Divina comedie«. Kajige je posvetil: »Slogi in ljubavi Hrvatov in Srbov, enokrvnih in istočasnih bratov. Lep in glad katoliškim duhovnikom, ki vidijo v Srbih svoje narodne in verske nasprotnike. —

Izpred sedmih.

Kazenske obravnave pred dočasnim sodiščem.

Tatinska družina. V noči na 6. aprila t. l. je bila na Belci Janezu Skumavevu ukradena oveca, 50 kg korenne moke, 2 vrči in nekaj hišnega cirodja. Sum je takoj letel na Poklukarjevo družino iz Radovne. Poizvedbe so dogmale le, da je ta sum opravljen. Dognalo se je pa tudi, da so Poklukarjevi okradli tudi Matija Dokala in mu vzeli 35 kg zabele in raznega orodja, ki se je pri hišni preiskavi našlo. Delavec Jakob Poklukar, njegov žena Marija in 12 let starji sin Jakob so izvršili te tatvine skupno na ta način, da je oče izvršil tatvino, žena mu je pomagala pri odnašanju, fant je pa stal na straži. Sodisce je odsodilo očeta Jakoba na 10 mesecev težke ječe, mater na 3 mesece strogega zapora, 12letnega sina pa na 6 tednov zapora na posebnem kraju.

Preveč se je razburil. 13 let stari deček Janez Tišler je nagajal teti Jožefa Dolžana, usnjarskega pomočnika v Tržiču. To je Dolžan tako razčačilo, da je dečka klofnil po glavi, ga vrgel v zid ognjišča, končno ga pa še obreal, kar Dolžan odkrito priznava. Dognalo se je pa tudi, da so

Poklukarjevi ukradli tudi Matija Dokala in mu vzeli 35 kg zabele in raznega orodja, ki se je pri hišni preiskavi našlo. Delavec Jakob Poklukar, njegov žena Marija in 12 let starji sin Jakob so izvršili te tatvine skupno na ta način, da je oče izvršil tatvino, žena mu je pomagala pri odnašanju, fant je pa stal na straži. Sodisce je odsodilo očeta Jakoba na 10 mesecev težke ječe, mater na 3 mesece strogega zapora, 12letnega sina pa na 6 tednov zapora na posebnem kraju.

Preveč se je razburil. 13 let stari deček Janez Tišler je nagajal teti Jožefa Dolžana, usnjarskega pomočnika v Tržiču. To je Dolžan tako razčačilo, da je dečka klofnil po glavi,

ga vrgel v zid ognjišča, končno ga pa

še obreal, kar Dolžan odkrito priznava. Dognalo se je pa tudi, da so

Poklukarjevi ukradli tudi Matija Dokala in mu vzeli 35 kg zabele in raznega orodja, ki se je pri hišni preiskavi našlo. Delavec Jakob Poklukar, njegov žena Marija in 12 let starji sin Jakob so izvršili te tatvine skupno na ta način, da je oče izvršil tatvino, žena mu je pomagala pri odnašanju, fant je pa stal na straži. Sodisce je odsodilo očeta Jakoba na 10 mesecev težke ječe, mater na 3 mesece strogega zapora, 12letnega sina pa na 6 tednov zapora na posebnem kraju.

Sleparski Francoz. Jožef Otto, rojen v Lontorque na Francoskem, urar brez stalnega bivališča, se je pojavil na Notranjskem v Ložu. Podcerki kakor tudi v Sodražici, Ribnici itd. Pravil je ljudem, da je potomec visoko plemenite francoziske vlaške rodovine in kazal fotografije neke palače, v kateri je bil rojen. Kazal je na cesarja in na ministrstva naslovljena pisma, podpisavši samega sebe s »Kämerer«. Trdil je, da ima pri poštnih uradih denar na razpolago, da napravi zadnjo trditve verjetnejšo, naložil je malo vsoto denarja pri poštni hranilnici in to kazal ljudem. Tudi je lagal, da je bil višji francozki dostojanstvenik in da je ženir. Posrečilo se mu je na ta način opehariti razne stranke za 556 K 22 vin. Obdolženec, ki je bil zaradi enakih dejanj, in tudi radi tatvine že kaznovan, je bil obsojen na šest mesecev ječe. Po prestani kazni bo iztiran iz Avstrije.

Razne stvari.

* Rockefeller — žganjar. Znani ameriški kralj petroleja John Rockefeller je silno oslabel in se daja vsak dan masirati z žganjem. Silno se srdi, ker pravijo ljudje, da je na stare dni postal žganjar. Izjavil je, da bi takoj opustil s tem zdravljivino, če bi se ne bilo pokazalo tako uspešnim.

* Grozen samomor. V Rabiju se je nek ženjski narednik z imenom Albin Genser usmrtil z dinamito patrono. Glava in del zgornjega telesa sta bila popolnoma odtrgana od ostalega telesa. Geuser je bil veliče neko tri leta kot ženjski narednik zaposlen pri zgradbah v Rabiju. Privatni dolgorvi so bili menda vzrok samomoru.

* Nemški vohun. V pariški okolici so našli umorjenega nekega Alzačana Simana, ki se je pred letom nastanil v Pariz. Siman je bil zaposlen v neki tovarni za sode. Živel je precej potratno, tako da bi s svojo plačo, ki jo je kot delavec dobival v tovarni, nikakor ne more izhajati. Zdaj so dobili pri njem razne beležke o francozski armadi ter načerte trdnjave Wanves. Francozi so nimenjani, da je bil Siman vohun, ki je delal za nemško državo.

* Železniška nesreča pri Bruselju. Težka železniška nesreča se je zgodila pri Malinelu nedaleč od Bruselja. Ekspresni vlak, ki je prihajal iz Bruselja, je zadel ob drugi vlak, ki je bil k sreči prazen. Oba stroja in več vozov je bilo popolnoma razbitih. Dva strojnika in dva kurjeda sta težko ranjena, en vlakvodja je mrtev, drugi težko ranjen. Več potnikov je lahko ranjenih.

* Skrivnost samomor. »Pester Lloyd« se je iz Rima poročalo o skrivnostem samomoru. V salonski akademiji v Rima, katero je ustanovil mecen Viljem Frakovič, se

je ustrelil grški dijak Andrej Miko. Prav je to opisan vse poslovilnih pisem. Navlje težki resni je odšel po stopnicah in ed takrat ga niso več videli. V tem poslovilnih pisem je pisal Miko, da bo v hiši umrli in da naj idje njegovo truplo na pogreb.

* Orožnik zahodni vojaka. V Alsogör-Pyramos na Ogrskem je prišla neka ciganska karavana. Med to karavano je prišlo do prepira, iz katerega se je polagoma razvila vojna. Več oseb je bilo pri tem ranjenih. Orožniški stražnje je posredoval, da napravi red, ter je začel zahodni vojaki. V zasiševanje se je vmeđeval nek vojak, ki je bil tam na dopustu. Začel je orožnika drasti. Ker ga je orožnik zmanjšal naj molči, ga je artileral. Vojak je pa potegnil svoj bajonet ter je hotel napasti orožnika. Ta se je branil s svojo sabijo, ki se je zapicila globoko v prsa vojakova. Bil je takoj mrtev.

* Monoplanski klobuk. Velikanško pozornost je vzbujala te dni na maršičkem Bulevaru dama z velikanski monoplanski klobukom na glavi. Znamenito pokrivalo je imelo dočelo obliko vrhnjega dela Bleriotovega letalnega stroja. Največjo pozornost sta vzbujali igli, s katerima je bil klobuk pritrjen na lepo žensko glavo. Igli sta napravljeni ravno tako, kot propeler pri letalnem stroju in se tudi pri najmanjšem vetrovi vrtita in povzročata lahno rotovanje. Okrog dame se je takoj nabrala velika množica radovednega, zato je hotela skočiti in kočijo, da bi se odpeljala. Toda smola. Dama radi velikanskega klobuka ni mogla v kočijo, ampak je morala počakati, da je izvošček spustil pokrov na kočijo. Ce se bo ta moda udomačila, je zelo dvomljivo.

* Bogastvo Amerike. Ako presojamo bogastvo Zednjenehrščanskega država po tem, koliko izdajo vsako leto za umetnine, za demante, za dragoceno kožuhovino, avtomobile itd. potem moramo pač priznati, da je največje bogastvo v Zednjenehrščanskem državah. Številke, ki jih v tem pogledu podaja statistični urad, so naravnost ogromne. Dočim se je leta 1908/1909 uvozilo samo za 3.800.000 dolarjev umetnin, se jih je že v prvi polovici leta 1910 uvozilo za 21.100.000 dolarjev. Vrednost importiranih de-mantov je poskočila od 24.100.000 na 39.800.000 dolarjev, neizgotovljene kožuhovine od 11.700.000 na 15 milijonov 200.000 dol. in izgotovljeni kožuhovini od 9.400.000 na 11.000.000 dol. Avtomobilov se je uvozilo za isto vsoto kot lansko leto, to je za 2.900.000 dolarjev, zato pa je izdelek avtomobilov v Ameriki silno naraščal. Vrednost vsega izvoza je poskočila od 1.311.900.000 na 1.558.100.000 dolarjev.

* Strajk dvornih lizunov. Španci so napravili veliko neumnost, ko so se uprili farovski nadvladni. Nele, da so prepustili čast klerikalnega ponavljajočevanja Avstrijcem, jim grozi zdaj že celo dvorni strajk. Vsi tisti starci plemenitaši, dvorni lizuni, kakor komorniki, točaji, stolniki, in kakor se že imenuje tisto mnogoštevilno dvorno postopaštvo, so sklenili, da uprizore dvorni strajk in da vržajo svoje dvorjanske časti kralju pod noge, ako se Španija ne podvrže Rimu. To bi pomenilo seveda velikansko katastrofo za Španijo, kajti kje naj dobi primerno nasledstvo starodavnim rodbinam dvornih lizunov! Vsakdo, ki ima kaj soli v glavi, mora uvideti, da je vočigled tako velikanski nevarnosti najbolje, da se Španija brezpojogno podvrže komandi iz farovžev in komandi dvornih lizunov! Kajti pomislite, strajk dvornih točajev, stolnikov in drugih takih dostojanstvenikov ni kar si budi!

* Cesar in njegov general. O cesarju Jožefu II. se je ohranilo mnogo anekdot in pravljiv—najbolj značilna je ona, ko cesar orje na polju, akoravno je vladal komaj deset let. Kakva množina resničnih in izniščenih priporočil se bode šele predala poznamenitom rodom o našem, že čez 60 let slavno vladajočem, blagočutnem vladarju. Da se otmete pozabljenosti neka epizoda, ki se je resnično dogodila v Galiciji ob času cesarskih manevrov v okolici Přemyšla, naj bode tukaj na kratko zabeleženo. Glavnopovečljivo general tamožnje trdnjave je bil v celci armadi poznan kot znamenit čudak, o kojega izrednih sposobnosti je dobro vedel najvišji vojskoved, vladar sam. Naenkrat taki general zbolel je dobil v vojaškem taboru. Sklepni manevrov ne more voditi jahajo na konju, pa prosi Nj. Veličanstvo, da mu dovoli povejlevati z voza, kar mu je cesar tudi dovolil. Drugi dan na vas zgodno jutro — vreme je postaleno zelo hladno — ko so razna krdele že naskočila male predtrdinjave (forte), pa prijedi sam cesar v sijajnem opremstvu domaćih in tujih generalov ter se poda naravnost do kočije, kjer je sedel korni vojnik. To man, sedeč na vozu, da predpisano jutljeno. — Na to cesar:

»Kako se počutiš, moj dragi G.?« »Prepokorno javljam, Vaše Veličanstvo, malo bolje od včeraj,« je bil odgovor. Cesar pa zapravil, da bo lehnemu generalu zdrknal plačev raznoma, mu ga lastnoročno popravi in privzdigne rekoč: »Pazite, da se Vam zdravje ne pokvari še bolj, moj dragi G.! Vaše življenje in zdravje je zanesen v celo moja armada prevelike vrednosti!«

* Da dobri zavarovalni. 36letna Emilija Adelmann, lastnica velikega krojaškega salonu za dame v Budimpešti, je svoj salon začigala, da bi dobiti izplačano zavarovalno v znesku 27.000 K. Ogenj so pa pogasili, še predno se je razsiril. Adelmannova je vse stvari, ki so imele kakovo večjo vrednost, odstranila iz salonu. Pred neko časom so dobili svečo in cunjo, namočeno s špiritem.

* Da dobri zavarovalni. 36letna

Emilija Adelmann, lastnica velikega krojaškega salonu za dame v Budimpešti, je svoj salon začigala, da bi dobiti izplačano zavarovalno v znesku 27.000 K. Ogenj so pa pogasili, še predno se je razsiril. Adelmannova je vse stvari, ki so imele kakovo večjo vrednost, odstranila iz salonu. Pred neko časom so dobili svečo in cunjo, namočeno s špiritem.

* Da dobri zavarovalni. 36letna

Emilija Adelmann, lastnica velikega krojaškega salonu za dame v Budimpešti, je svoj salon začigala, da bi dobiti izplačano zavarovalno v znesku 27.000 K. Ogenj so pa pogasili, še predno se je razsiril. Adelmannova je vse stvari, ki so imele kakovo večjo vrednost, odstranila iz salonu. Pred neko časom so dobili svečo in cunjo, namočeno s špiritem.

* Da dobri zavarovalni. 36letna

Emilija Adelmann, lastnica velikega krojaškega salonu za dame v Budimpešti, je svoj salon začigala, da bi dobiti izplačano zavarovalno v znesku 27.000 K. Ogenj so pa pogasili, še predno se je razsiril. Adelmannova je vse stvari, ki so imele kakovo večjo vrednost, odstranila iz salonu. Pred neko čas

